

Petició de mà

Drama rural de costums olotines. Personatjes: Sra. Quimeta, candidata a sogra. Miquel, sembla aspirant a gendre.

ESCENA I

Sra. Quimeta - Bé, Miquel bé! vostè ve a veure si li dono la mà de la meua filla Fifi?

Miquel - Si... si senyora a això vinc, a demanar la mà de la seva filla Fifi... perquè jo...

Sra. Quimeta (interrompent) - Bé, però abans hem de parlar de condicions, perquè la Fifi és una xicoteta moderníssima: juga a tennis, monta, patina, pinta,.....

Miquel - No si ja ho sé ja: és el que es diu un excel·lent partit,

Sra. Quimeta - Celebro que ho reconegui així. En canvi jo ignoro els mèrits de vostè...

Miquel (molt complacent) - Aquí van: jo sé escombrar, sorgir, rentar plats, i alguna cosa de cuina.

Sra. Quimeta - Ja és alguna cosa, si... però jo no sé la seva posició.

Miquel - En aquest moment comodíssim, Sra. aquesta *chaise-longue* és una idealitat.

Sra. Quimeta - Em refereixo a la seva posició social.

Miquel - Oh! de pura sang; soc més noble que en de Garganta, en de Trincheria, i en Pujol de Vall plegats.

Sra. Quimeta - Magnífic! i de capital?

Miquel - Girona, capital de tercer ordre però tres vegades immortal.

Sra. Quimeta - Em referia al patrimoni.

Miquel - Ah què vol que li digui: no em deixaria matar per mig milló.

Sra. Quimeta - Això m'encanta!!!!... Bé, com que la Fifi no està descalça, viurem tots molt bé, perquè..... viura amb nosaltes.

Miquel - Si vostè ho vol així....

Sra. Quimeta - Vostè no fumarà, veritat?

Miquel - I vostè?

Sra. Quimeta - Sr. Miquel!!!!..

Miquel - Dic que... i vostè que opina d'això?

Sra. Quimeta - Que no s'ha de fumar; fa ordinari.

Miquel - Doncs bé, no fumaré,

Sra. Quimeta - Serà ben carinyós amb la Fifi; li deixarà fer els seus capricis i... no tindran més d'un fill.

Miquel - Vostè vol que tinguem un fill? bé, bé...

Sra. Quimeta - Doncs ja que estem d'acord, vostè decidirà per quan fixem la boda.

Miquel - Quan ho disposi el meu amic Ramonet.

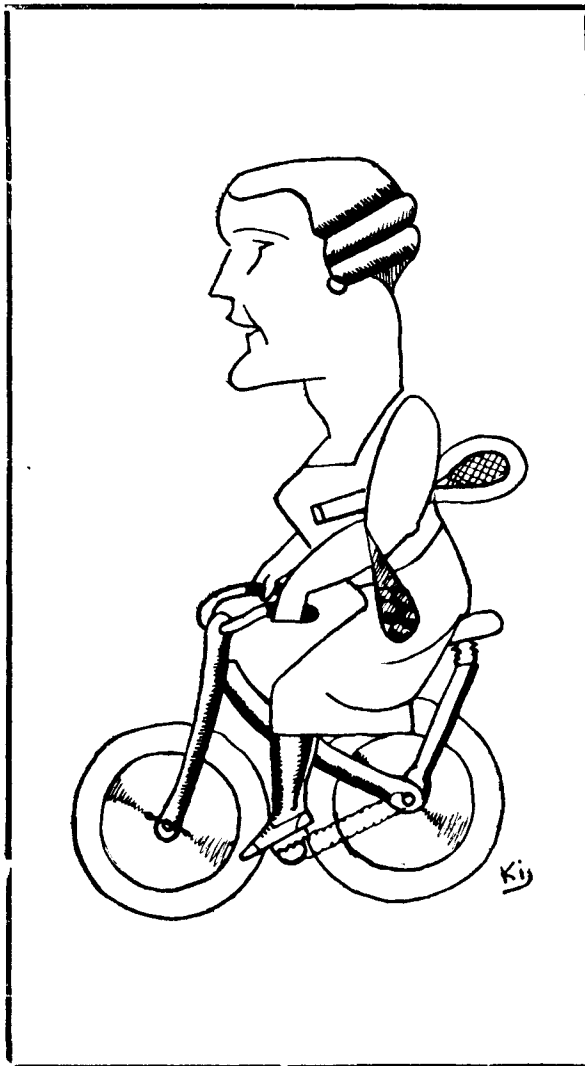
Sra. Quimeta - Qui és en Ramonet? ... el padri?

Miquel - No, és en Ramonet Llongarriu en nom del qual vinc a demanar la seva mà.

Sra. Quimeta - Com? No era per vostè per qui la demanava? No ha acceptat totes les proposicions?

Miquel - Totes... totes les que podia acceptar per no separar-me d'un amic de la infància al que estimo amb tota l'ànima. Fins viuré al seu costat!!!!, que ja és acceptar, però,... casar-me amb la seva filla... perquè? Amb que s'hi casi el meu amic ja ni ha prou.

Teló molt ràpid.

- Ai que caic!! Ai, ai, m'agafí!!!
però que sent tocar campanes
- Vostè tocarà campanes
però el que és jo tocaré a glòria.

El més nou en Camises ho trobareu a la
CAMISERIA PUJOLAR

Palau de les Mitges

Posa en coneixement a la seva clientela que ha arribat un «stock» de mitges en malles finíssimes a

Preus Baratíssims

Bellayre, 6 (davant Farmàcia Cardelús)

Andorrà

SASTRE